

Baptisten Tiel op eigen benen

Vanaf dag 1

I

n dit nummer maakt u kennis met een nieuwe Baptisten-gemeente. Sinds oktober worden er wekelijks diensten gehouden in Tiel. U weet wel, dat stadje aan de Waal in de Betuwe. In het verleden befaamd om de heerlijke jam die er gemaakt werd. Rijdend naar Tiel passeerde ik een standbeeld van Flipje. In mijn hoofd maakte ik de associatie met Filippi en de brief van Paulus aan de Filippenzen. Apostel Paulus schrijft vol enthousiasme over de christenen aldaar. Telkens als hij aan hen denkt en voor hen bidt, wordt hij weer blij. Waarom? Hij heeft gezien hoe die Macedoniërs vanaf de eerste dag hebben bijgedragen aan de verspreiding van het Evangelie. Na zelf te zijn aangeraakt, ging men de deur uit om het te delen met de burens. Het enthousiasme spatte er vanaf. De woorden werden met kracht gesproken. En hun daden werden met liefde overgoten. Geen gedoe over allerlei theologische geschillen. Geen vastgeroeste tradities die een beperking vormden. Welnee. Blij als ze waren met het goede nieuws werd het als een lopend vuurtje doorgegeven.

Frank en vrij beginnen heeft zijn charme. Dit gold in de tijd van Paulus en geldt nu voor de kleine groep die een Baptistengemeente is gestart. Men gaat pionieren in Tiel. Er kan nog van alles fout gaan, maar dat zal hen niet zo snel weerhouden van een vervolg. Men ploetert en zoekt naar Gods plan. De mensen hebben er zin in. Laat ons als geestelijke broers en zussen bidden voor dit moedige initiatief. Dat het er mag sprankelen. En dat het gezegend mag worden door de Heer. Net zoals we mogen bidden voor de jonge gemeente in Wageningen en voor de plannen in de steden Rotterdam en Amersfoort. Van mij mogen er nog meer van deze initiatieven volgen. Wellicht zullen zij de oudere gemeenten aanwakkeren tot nieuw elan. Zoals elke dopeling in mij weer een vuur opstookt. Zij doen mij aan mijn eigen bekering herinneren. Vanaf die eerste dag een nieuw leven leiden. Onverstoorbaar.

Erik van Duyl

INHOUD

6 Gemeente in Beeld

'Samen Gods veelkleurigheid ontdekken, beleven en doorgeven'. Dat is de missie van Baptistengemeente Tiel, die op zondag 2 oktober officieel van start ging. Jan Hofma en Martien van den Helder, beiden lid van het kernteam, staan te trappelen om hun stad te veroveren met het Evangelie. "We hopen vooral mensen te bereiken die zoekende, teleurgesteld of vervreemd zijn van de kerk."

8 Persoonlijk

"Ik geloof dat God mij roept om weer als predikant in een plaatselijke gemeente te gaan dienen." Daarom is Barnevelder ds. Gijs Lammerts van Bueren na vijftien jaar gestopt als directeur van Near East Ministry (Dienst aan het Midden-Oosten). De stichting zet zich in voor onderwijs over Israël, uitzending van diaconale werkers voor jood en Arabier, gebed voor een geestelijke opwekking in het Midden-Oosten en conferentieweken voor christenen in Nederland. "Als ik naar Israël kijk, zie ik in een spiegel."

10 Opinie

Bahder Mansour woont met zijn vrouw in Nazareth. In Opinie geeft hij aan hoe het is om als Palestijn in Israël te wonen. Ook geeft hij zijn kijk op de huidige situatie. In het gecompliceerde land probeert hij vast te houden aan de beloften van God aan de Joden en tegelijkertijd ons de volgende vraag voor te houden: wat is nu rechtvaardig (ook ten opzichte van onze Palestijnse medebroeders en -zusters).

En verder:

- 4 Wereldnieuws
- 5 Unieuws
- 14 Puzzel
- 16 Uitgelicht
- 18 Vijf vragen aan

HERKENT U ZICHZELF?

SPIEGELKAART AL WEG?

Ga naar www.mijneo.nl

DE EO HEEFT JE NU NODIG WORD LID!

Herkent u zich in de EO? Dan vragen we u om steun.

We hebben u en alle andere christenen in Nederland nodig. Juist nu. Want meer leden betekent meer ruimte voor een Christelijk geluid. Vul daarom de antwoordkaart in en word lid. Bent u al verbonden aan de EO? Wellicht kent u iemand in uw omgeving die zich ook in ons geluid herkent. Met elkaar staan we sterk voor een blijvende getuigenis op radio en tv.

Steun onze campagne

Want meer leden betekent meer zendtijd én ruimte voor een christelijke boodschap. www.mijneo.nl

Leef je geloof

Vietnam heeft weer een Bijbelgenootschap

Na 36 jaar heeft de Vietnamese overheid opnieuw de registratie toegestaan van het Vietnamese Bijbelgenootschap. Tot 1975, voor de Vietnamoorlog, bestond er al een Bijbelgenootschap in Zuid-Vietnam. De overheid besloot toen echter dat het kantoor in Ho Chi Minh stad (Saigon) gesloten moest worden.

Nu mag het Vietnamese Bijbelgenootschap weer bestaan, maar wel met enkele beperkingen. Het genootschap moet geregistreerd staan als handelsorganisatie die Bijbels mag drukken en verspreiden. "Toch is dat een stap vooruit voor een land waar het niet makkelijk is om christen te zijn en een Bijbel te bezitten. Wij mogen als bruggenbouwer fungeren tussen de verschillende officiële en onofficiële kerken in Vietnam",

aldus Joyce van de Veen, hoofd Bijbelwerk van het Nederlands Bijbelgenootschap. De United Bible Societies, de wereldbond van Bijbelgenootschappen, heeft in de afgelopen 36 jaar veel 'bijbelwerk' verricht via individuele katholieke en protestantse kerken in Vietnam. Daarnaast stond de overheid sinds 1992 toe om mondjesmaat Bijbels te importeren en uiteindelijk ook lokaal te drukken. Op deze manier zijn er bijna een miljoen Bijbels en twee miljoen Nieuwe Testamenten gedrukt en verspreid in Vietnam.

Er wonen ongeveer 90 miljoen mensen in het land, waarvan de helft jonger is dan 5 jaar. De bevolking is een mengeling van aanhangers van het boeddhisme, confucianisme, traditionele lokale geloven, protestantisme en katholicisme. Hoewel de communistische overheid godsdienstige praktijken heeft afgeraden, wordt het getolereerd binnen de context van onder overheidstoezicht staande boeddhistische en katholieke groepen. De protestantse evangelische kerken (die hoofdzakelijk onder etnische minderheden worden gevonden) en andere niet-geregistreerde groepen ondervinden nog steeds onderdrukking. Bij de Baptistenunie van Vietnam zijn 509 kerken aangesloten met zo'n 25.000 leden.

Op water en brood in de kerk

Op zondag 16 oktober jl. was het Micha Zondag en stonden wereldwijd talloze kerken stil bij armoede en onrecht. Onder het motto 'Op water en brood' namen ook honderden Nederlandse kerken en gemeenten deel aan de Micha Zondag. Ds. Peter Kos, voorganger van Utrecht 'De Rank', is enthousiast over de Micha Zondag: "Zouden wij vaak levend water in onze kerken missen, omdat we het niet broodnodig

achten recht te doen aan mensen in nood, ver weg en dichtbij!" De Micha Zondag grijpt terug op de Bijbelse profeet Micha, die in het gelijknamige Bijbelboek krachtig oproept om goed en recht te doen. De speciale zondag is een initiatief van Micha Nederland, een samenwerking van diverse

christelijke organisaties. Micha Nederland introduceerde onlangs Micha Basic, een serie losse modules over duurzame verdieping voor Bijbelkringen en groei- of gebedsgroepen. Micha Nederland was al bekend van de Micha Cursus, een serie van zeven bijeenkomsten rondom gerechtigheid en duurzaamheid. Begin 2012 hopen de makers daarvan Micha Young voor tienergroepen te introduceren.

Feest in baptistengemeente De Samenhof Zwolle

40-jaar kerkgebouw aan de Burg. Drijbersingel

Dit jaar viert baptistengemeente De Samenhof in Zwolle haar 'huwelijk' met haar bakstenen behuizing, waarin zij al 40 jaar is gehuisvest. De gemeente begon haar samenkomsten ooit in de oude Zwolse binnenstad. Al snel werd het kerkgebouw te klein en verhuisden de baptisten naar een braakliggend stuk grond aan één van de Zwolse grachtengordels. Dat was in 1971.

Anno 2011 is de baptistengemeente nog steeds gevestigd aan de Burgemeester Drijbersingel. In de afgelopen decennia is in het kerkgebouw menig een getrouwd, gedoopt en opgedragen, maar is er ook gerouwd om broeders en zusters die zijn heengegaan.

Ook heeft de gemeente een functie in haar nabije omgeving. Om al die jaren van gemeenschap te vieren, staan er op zondag 27 november allerlei festiviteiten gepland, zoals een concert van Black Gospelkoor Benediction onder leiding van André Bijleveld en een erediensst onder leiding van Chris Eijer. Ook zal 'founding father' Mart Cohen aanwezig zijn om enkele anekdotes van weleer aan te halen.

Voor de kinderen is er een voorstelling over het verhaal van Noach, die wordt verzorgd door Mariët van Putten. Zij maakt gebruik van handpoppen en goocheltrucs. Deze kindervoorstelling vindt tijdens de viering plaats.

Gijs Lammerts van Buren: 'Dus wij zijn'

"Vanuit onze cultuur zeggen christenen: ik geloof in Christus, dus ik ben. Vanuit het denkkader dat de Bijbel aanreikt, kunnen wij beter zeggen: God houdt van de wereld, dus wij zijn. In deze verbanden zoeken christenen, als het goed is, hun identiteit en roeping." Met zijn bijbelstudie-boek 'Dus wij zijn', net voor zijn afscheid uitgegeven door Near East Ministry, gaat Gijs Lammerts van Buren tegen de tijdgeest in. Waar tegenwoordig het individu steeds meer centraal staat, laat hij een ander geluid horen. In de Bijbel is meer te lezen over volken dan over individuen, zegt Lammerts van Buren. "Hier is de mens onderdeel van een groter geheel. Natuurlijk kent de Bijbel ook verhalen over geloofshelden. Maar hun individualiteit is niet zo belangrijk als individualiteit in ons moderne denken. Abraham, Mozes en David werden genoemd vanwege Gods plan

met Israël. Zij kunnen niet los van dat volk gezien worden. Maar Israël kan op zijn beurt ook niet los van de wereld gezien worden. Israël bestaat bij de gratie van Gods liefde voor de volken." In twaalf Bijbelstudies voor persoonlijke bezinning en voor gebruik in kringen of gespreksgroepen werkt Lammerts van Buren zijn visie uit. Thema's zijn onder meer wachten op de (weder)komst van Jezus, de relatie tussen werk en vrije tijd, leven in een gebroken wereld, sociaal-economische verhoudingen, normen en waarden, de geestelijke strijd tegen de duivel en leven als christelijke minderheid.

'Dus wij zijn', 64 pagina's, € 7,50, is te bestellen via de internetsite www.nem-nieuws.nl

Beroepingswerk

→ Ds. Harm Jut, voorganger van baptistengemeente Emmen 'De Bron', heeft het beroep van baptistengemeente Dordrecht aangenomen. Br. Jut zal D.V. in het voorjaar van 2012 intrede doen in Dordrecht.

→ Op 9 oktober jl. heeft ds. Anne de Vries, parttime voorganger van baptistengemeente Veendam en parttime gemeenteopbouwwerker van onze Unie, intrede gedaan als parttime voorganger van de gemeente Groningen. Br. De Vries stopt met zijn werk als landelijk gemeente opbouwwerker.

→ Op 16 oktober jl. heeft ds. Paul Wiersma, vorig jaar afgestudeerd aan ons Seminarium, intrede gedaan als parttime voorganger van de gemeente Haarlem.

→ Dr. René Erwich is sinds eind september mede-voorganger van baptistengemeente Amersfoort. Hij was in het verleden onder meer voorganger in Hoogezand en Dordrecht. Momenteel is Erwich als lector (onderzoeker) 'geestelijk leiderschap' verbonden aan de Christelijke Hogeschool Ede. Hij gaat twee dagen per week aan de slag voor baptistengemeente Amersfoort. De aanstelling van de tweede voorganger komt voort uit de keuze van ds. Oeds Blok om het aantal werkdagen voor de gemeente te halveren (van vier naar twee). De Amersfoorter combineert het voorgangerschap met een functie als coördinator gemeentestichting bij de Unie.

Baptisten Tiel op eigen benen

GEMEENTE

“We kregen meer en meer het idee dat dit Gods wil was...”

Martien van den Helder

met twee andere evangelische gemeenten, zijn veelbelovend. Verder trekken we bijvoorbeeld met de plaatselijke Gereformeerde Kerk vrijgemaakt op om het werk van Open Doors bekend te maken. We willen samen Gods naam groot maken in Tiel. Dat is ook hard nodig, want onze stad is één van de vier meest occulte gemeenten van Nederland.” De kersverse gemeente krijgt volop hulp vanuit Veenendaal en Zetten. Martien van den Helder is het aanspreekpunt vanuit de moedergemeente, terwijl Eugene Poppe als coach fungeert. Verder worden er geregeld muzikanten ‘ingevlogen’ vanuit Veenendaal en Zetten om de wekelijkse, zondagse dienst te ondersteunen. “Zelf ben ik een beetje de vliegende keep”, vertelt Van den Helder, die als eerste aanspreekpunt van de gemeente in principe eens per maand voorgaat. “We proberen zoveel mogelijk sprekers in te roosteren, maar als we niemand vinden, ben ik beschikbaar. We hebben allemaal verschillende petten op, maar daar maakt niemand om. We zijn met z’n allen heel enthousiast, willen samen met God iets moois bouwen in Tiel.” Meer informatie is te vinden op de website www.baptistentiel.nl.

‘Samen Gods veelkleurigheid ontdekken, beleven en doorgeven’. Dat is de missie van Baptistengemeente Tiel, die op zondag 2 oktober officieel van start ging. Jan Hofma en Martien van den Helder, beiden lid van het kernteam, staan te trappelen om hun stad te veroveren met het Evangelie. “We hopen vooral mensen te bereiken die zoekende, teleurgesteld of vervreemd zijn van de kerk.”

Zeven jaar geleden droomde een groep Tielenaars al van een eigen gemeente. Er kwam echter niets van terecht. Jan Hofma weet wel waarom. “We zaten in onze kring allemaal op de ‘ik-toer’. We wilden vooral in Tiel een eigen gemeente starten, zodat we niet meer met de auto naar de kerk in Veenendaal hoefden.” Concreet werden de plannen nooit, omdat het met de kring steeds slechter ging. “Door allerlei omstandigheden waren we op een gegeven moment nog maar met z’n vieren over”, vertelt Hofma. “We moesten weer terug naar de basis, naar God, en hebben in die periode heel veel gebeden voor leiding, voor groei ook.” Niet zonder gevolg, want in de loop der tijd breidde het aantal kringleden zich gestaag uit. De Tielenaars bleven biddend op zoek naar Gods wil. Langzaam maar zeker groeide het verlangen om vanuit de moedergemeente in Veenendaal iets nieuws te beginnen in Tiel. Het proces raakte twee jaar geleden in een stroomversnelling toen Veenendaler Martien van den Helder zich met de zaak ging bemoeien. Een informeel gesprek na de dienst – ‘hoe gaat het in Tiel?’ – leidde al snel tot een vervolgspraak. De eerste conclusie werd al snel getrokken: ‘het wordt tijd om actie te ondernemen’.

Er werd een kernteam geformeerd van zes mensen, onder wie Hofma en Van den Helder. Al snel veranderde de vraag ‘krijgt Tiel een eigen Baptistengemeente?’ in ‘Wanneer krijgt Tiel een eigen Baptistengemeente?’. “We kregen meer en meer het idee dat dit Gods wil was. Sterker nog; we waren ervan overtuigd dat we tegen Gods wil ingingen als we de plannen niet zouden doorzetten.”

Eén van de hoogtepunten in het proces was de zomerbraderie van 2010, toen een groep Tielenaars in een kraam van Open Doors (de stichting die aandacht vraagt voor vervolgd christenen) vrijuit getuigde van Gods liefde. “Geweldig om te doen”, vertelt Hofma. “Erg inspirerend om met

mensen in gesprek te raken over het Evangelie. We willen dat ook blijven doen. We moeten ons als christenen niet verstoppen, maar zichtbaar en hoorbaar zijn. We zijn allemaal discipelen van Jezus. Het is niet alleen de taak van de voorganger en de oudsten om met anderen over God te praten. Wij hebben allemaal dezelfde opdracht: Gods liefde kenbaar maken aan de mensen om je heen.”

Inmiddels werd in de Veenendaalse moedergemeente gesproken over splitsen, omdat de baptisten uit hun jasje dreigden te groeien. Voor Van den Helder een uitgelezen moment om de raad in te lichten over de vergevorderde plannen om in Tiel een nieuwe gemeente te starten. Er werden gesprekken gevoerd met de oudsten, die het initiatief van het Kernteam heel snel omarmden. “Eén van de oudsten zei tijdens dat gesprek: ‘Ik heb het idee dat we tegen Gods wil ingaan als we dit plan afserven’. Dat was voor ons een geweldige bevestiging.” Enkele maanden later (in april van dit jaar) werd het voorstel om in Tiel een nieuwe gemeente te starten tijdens een algemene ledenvergadering in Veenendaal in stemming gebracht. “Alle leden waren voor”, vertelt Hofma. “Mooier kan toch niet?”

Voor de zomervakantie vonden er al vier proefdiensten plaats. Als officiële startdatum werd 2 oktober vastgesteld. “Op 25 september zijn we als groep uitgezegd in Veenendaal. Dat was een heel emotionele dienst, omdat die gemeente ons thuis was, omdat we daar heel veel hebben meegemaakt en velen van ons er ook een bediening hadden. Het was een mooi afscheid.” Een week later, bij de eerste dienst van Baptistengemeente Tiel, zat de zaal van de Prins Mauritschool helemaal vol. Zo’n 120 mensen kwamen af op deze feestelijke aangelegenheid. “We hadden brieven geschreven aan mensen in de buurt en ook de lokale kerken uitgenodigd. We willen graag optrekken met andere gemeenten in Tiel. De gesprekken daarover, zeker

‘Verbondenheid met Israël vanzelfsprekend’

“Ik geloof dat God mij roept om weer als predikant in een plaatselijke gemeente te gaan dienen.” Daarom is Barnevelder ds. Gijs Lammerts van Bueren na vijftien jaar gestopt als directeur van Near East Ministry (Dienst aan het Midden-Oosten). De stichting zet zich in voor onderwijs over Israël, uitzending van diaconale werkers voor jood en Arabier, gebed voor een geestelijke opwekking in het Midden-Oosten en conferentieweken voor christenen in Nederland. “Als ik naar Israël kijk, zie ik in een spiegel.”

Na Herman Goudswaard als pionier heeft ds. Gijs Lammerts van Bueren Near East Ministry “verder geprofessionaliseerd”. Via de christelijke organisatie zijn circa 45 diaconale werkers actief in Israël, de Palestijnse gebieden en de omringende Arabische landen, vooral in de gezondheidszorg, de gehandicaptenzorg en het onderwijs. Sinds 2002 werkt de NEM ook met ‘Baanbrekers’, jongeren, soms ook ouderen, die hun leven in Nederland voor drie maanden onderbreken om vrijwilligerswerk te doen in Israël of Egypte. In Nederland verzorgt de NEM ‘Israël-leergangen’. De Reveilweken (onder meer in Voorthuizen), ‘geloofsopbouwende’ conferentieweken in de zomer waarin lofprijzing, onderwijs vanuit de Bijbel, ontmoeting in kleine groepen en ontspanning centraal staan, trekken jaarlijks circa 1.700 deelnemers; de thema’s hebben betrekking op verzoening en ‘Gods weg met Israël en de volken’.

De NEM is ervan overtuigd dat verzoening met God de enige weg is tot verzoening met elkaar. “Dat geldt voor ons persoonlijk, maar op een bijzondere manier ook voor Israël en de Arabische volken. Volgens de Bijbel heeft verzoening in het Midden-Oosten een wereldwijd effect. Het zal een zegen zijn in het midden van de aarde.” Lammerts van Bueren (57) was aanvankelijk elektronicus bij Fokker Vliegtuigfabrieken Schiphol-Oost. Hij studeerde theologie aan de London School of Theology, de Universiteit Utrecht en het seminarium van de Unie van Baptistengemeenten. Van 1984 tot 1993 was hij voorganger van Baptistengemeente Het Gooi (Huizen). Al een kwarteeuw is Lammerts van Bueren bij de NEM betrokken, eerst als bestuurslid en

voorzitter. “Verbondenheid met Israël is voor mij vanzelfsprekend. Tijdens mijn theologie-studie heeft Jeremia 31 mij heel erg aangesproken. Dat hoofdstuk uit de Bijbel leerde me dat God Israël nooit als volk zal loslaten, ondanks dat Israël allerlei zonde en onrecht doet. Israël blijft altijd Gods volk. Dat heeft me bijzonder geraakt. Sindsdien ben ik altijd op zoek geweest naar het mysterie van God en Zijn volk, dat volgens mij ook dicht komt bij het geheim van het evangelie dat wij als christenen belijden. Jezus Christus was een jood, Hij kwam, zei Hij, ook in de eerste plaats voor Israël. De Bijbel is niet allereerst, wat vele christenen denken, een handboek hoe we moeten leven. Het is voor alles een geschiedenisboek, het verhaal van God met Israël. In heel de Bijbel, van Genesis tot Openbaring, gaat het over Israël. Wij christenen zijn er later bij gekomen.” De vijftien jaren als NEM-directeur waren een bijzondere periode. “Ik mocht met kerken en christenen in gesprek zijn over de relatie met Israël, ik mocht ook veel studeren in de Schrift en over het jodendom. Ik denk dichter bij het hart van God te zijn gekomen. Ondanks al het kwaad in deze wereld, laat Hij de aarde niet los. Als ik naar Israël kijk, zie ik in een spiegel. Je kunt vanuit Nederland in eerste instantie fel reageren op de manier waarop Israël zijn grenzen bewaakt, tot aan ‘Die veiligheidsmuur is apartheid’ toe. Als je echter in de achtergronden verdiept, kom je erachter dat wij net zo zouden reageren voor onze veiligheid. Als volk van Nederland zouden wij wellicht net zo hebben gehandeld. Als je dat beseft, komt het akelig dichtbij.”

Voor de korte termijn ziet Lammerts van Bue-

ren geen oplossing voor het Midden-Oosten. Het uitroepen van de staat ‘Palestina’ biedt ook geen soelaas. “De moeilijkheid van het Israëlijs-Palestijns conflict is dat het niet alleen over waarheid en recht gaat. Zelfs met grensbepaling is het geschil niet opgelost. Want de uitvoering van elke ‘oplossing’ schept weer nieuwe conflicten. Het maakt ons klein als wij realiseren dat vrede nooit komt met hulp van onze wapens en onderhandelingsmethoden. Het gaat namelijk niet alleen over goede afspraken waar iedereen zich in kan vinden, maar ook over herstel en genezing. Zolang er onverwerkte pijn en verdriet is en vertrouwen ontbreekt, zal echte vrede uitblijven. Aan het eind van de Bijbel, in Openbaring 22:2, lezen we over de bladeren van de boom van het leven in het nieuwe Jeruzalem. Die zullen de volken genezing brengen. Van die hoop zullen wij blijven getuigen. In daad en in woord.”

Lammerts van Bueren denkt dat zijn vertrek “op een goed moment komt”. “Het is goed om na vijftien jaar de verantwoordelijkheden over te dragen aan een ander. Een tweede reden is van persoonlijke aard: ik geloof dat God mij roept om weer als predikant in een plaatselijke gemeente te gaan dienen. Ik heb mij dan ook weer beroepbaar gesteld binnen de Unie. Maar ik sta ook open voor een internationale kerk of een gemeente in Engeland. Het is voor mij en mijn vrouw Diny best spannend waar wij onze weg met Jezus Christus mogen vervolgen, maar we zien met vertrouwen de toekomst tegemoet.”

Kunnen we een Palestijnse staat ondersteunen?

In de afgelopen maand had ik de gelegenheid om met een aantal jongeren uit Baptistengemeente Zuidwest Friesland Israël te bezoeken. Het werd een emotionele achtbaan, met aan de ene kant ontmoetingen met religieuze joden in de settlements (nederzettingen) en aan de andere kant gesprekken met Palestijnse baptisten broeders en zusters. Zo hebben we gesproken met de inwoners van Shilo (Samaria, Westelijke Jordaanoever), die met passie de oude restanten van de tabernakel opgraven. Daarnaast hebben we kennisgemaakt met het werk van ds. Kakish in Ramallah (baptistengemeenten en een kindertehuis). Ook hebben we Bahder Mansour en zijn vrouw in hun huis in Nazareth ontmoet. In onderstaand artikel geeft deze broeder zijn ervaring weer om als Palestijn in Israël te wonen en zijn kijk op de huidige situatie. In het gecompliceerde land probeert hij vast te houden aan beloften van God aan de Joden en tegelijkertijd ons de vraag voor te houden wat is nu rechtvaardig (ook ten opzichte van onze Palestijnse medebroeders en -zusters).

Albrecht Boerrigter

Sommigen zeggen dat het ontstaan van de staat Israël één van de wonderen van de 20ste eeuw is. En dat is het inderdaad! Na honderden jaren van vervolging in Europa, die eindigden in de moord op 6 miljoen Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog, waren de Joden in staat om een bloeiend land voor zichzelf te bouwen in het historische Israël waar Joden vanuit de hele wereld naartoe kwamen. Israël is vandaag de dag één van de meest vooruitstrevende landen in technologie en wetenschap en is het een toevluchtsoord voor iedere Jood ter wereld die er wil gaan leven.

Niet iedereen die in 1948 leefde, denkt dat Israël een wonder is. Mijn vader, die 14 jaar oud was in 1948, werd een vluchteling in Libanon. Net als veel van zijn vrienden en familieleden. Hij had het geluk dat hij na enige tijd kon terugkeren naar zijn geboortedorp Jish en mocht later Israëliisch staatsburger worden. Maar een klein percentage van de Palestijnen die voor 1948 in Israël woonden, kregen het staatsburgerschap van Israël, terwijl honderdduizenden anderen, onder wie veel moslims en christenen, vluchteling werden in omliggende landen. Met de massale exodus van Palestijnen in 1948 was de slagzin van de Zionistische beweging 'Een land zonder mensen voor mensen zonder land' meer een romantische wens dan een feit.

In 1967 veroverde Israël de rest van het Heilige Land tijdens de zesdaagse oorlog en verwonderde de wereld met zijn grote militaire macht. Anders dan in 1948 werden in 1967 de Palestijnse inwoners van de nieuw bezette West Bank en Gaza geen Israëliische burgers. Dit creëerde een situatie waarin Israël geen antwoord gaf op de situatie van honderdduizenden Palestijnse Arabieren die leven onder Israëliische macht, maar geen Israëliische burgers zijn en niet de mogelijkheid krijgen om zichzelf te besturen. Israël wilde het nieuw

bezette land, maar niet de mensen die er leefden. Israël begon al snel met het bouwen van joodse nederzettingen in deze gebieden, maar de Palestijnse inwoners weigerden om gewoon te verdwijnen.

Sinds die tijd zijn de Palestijnen verstrooid. Sommigen leven in Israël, anderen leven op de West Bank of in Gaza, en vele anderen leven tot op de dag van vandaag als vluchtelingen in omliggende landen. Zij zijn slachtoffers van het ontstaan van het thuisland voor de joden.

De Palestijnen hebben geprobeerd om de aandacht van de wereld voor hun rechtvaardige zaak te krijgen, op verschillende manieren. Gewelddadige aanvallen in het begin en toen de wereld eindelijk luisterde, veranderden ze hun manier en tekenden hun leiders in 1993 het eerste vredesakkoord met Israël. Hierin was opgekomen een plan om met Israël te onderhandelen over een definitieve oplossing met voor de Palestijnen een eigen thuisland met de grenzen van 1967, 22% van het historische Heilige Land.

Sinds 1993 hebben de Israëlieten en Palestijnen vele onderhandelingsrondes gehad, die het best zijn beschreven in Jimmy Carters boek *Peace not Apartheid* (vrede, niet apartheid). Hij stelde dat de Israëlieten niet te goeder trouw onderhandelden. Tijdens de

jaren van onderhandelen, bouwden de Israëlieten vele nieuwe nederzettingen op de West Bank en maakten daarmee elke toekomstige overeenkomst onmogelijk. De Palestijnen raakten er steeds opnieuw van overtuigd dat de onderhandelingen nergens toe leidden en grepen terug op het gebruik van geweld. Elke keer als de Palestijnen geweld gebruikten, zien de Israëlieten dit als een excuus om te stoppen met de gesprekken en meer nederzettingen te bouwen op de West Bank. De Palestijnen zijn er inmiddels van overtuigd geraakt dat 'het vredesproces' het hoofddoel van Israël is en niet werkelijke vrede. Zij zijn tot deze conclusie gekomen toen ze zich realiseerden dat de Israëliische economie geweldig is gegroeid sinds de vredesonderhandelingen begonnen (meer dan twee decennia geleden). De wereld was blij met de positieve ontwikkelingen in het Midden-Oosten, terwijl de Palestijnen geen echte vooruitgang in hun

eigen situatie zagen noch hun droom van onafhankelijkheid dichterbij zagen komen. Het huidige Palestijnse leiderschap heeft zich duidelijk afgekeerd van het pad van terrorisme, maar deze koerswijziging heeft niet geholpen om tot een overeenkomst te komen met de Israëliische regering, die een harde lijn koers vaart. De leiders worden hierbij ondersteund door de Verenigde Staten die zeggen een vredesmakelaar te zijn, maar in werkelijkheid vooral Israël verdedigen. Wat nu? Hoe kan recht worden gedaan aan de Palestijnen?

De Palestijnen hebben hun zaak bij de Verenigde Naties neergelegd om zo publiekelijk te laten zien dat Israël en de Verenigde Staten alleen maar praten over vrede in plaats van vredestichters te zijn. Zij zien hun zaak als rechtvaardig en realiseren zich dat een weg van oorlog hen niet zal helpen om onafhankelijkheid te bereiken. Zij roepen de wereldge-

meenschap op een standpunt in te nemen voor vrijheid. Zal de wereld steun geven aan een Palestijnse staat in 22% van het historische Heilige Land?

De voorgestelde onafhankelijke Palestijnse staat op de West Bank en in Gaza komt het dichtst bij gerechtigheid. Er is geen perfecte oplossing waar iedereen blij van wordt, maar de wereld zou moeten helpen om Israël ervan te overtuigen 3 miljoen Palestijnen die al 45 jaar onder hun bestuur leven, vrij te laten en hen toe te staan hun eigen lot te bepalen.

De wereld stond achter de zaak van de joden na de Tweede Wereldoorlog, maar kunnen zij de cirkel rondmaken en in 2011 ook achter de Palestijnen staan? Mag God ons helpen om echte vredestichters te zijn, want 'gezegend zijn de vredestichters, zij zullen de aarde beërven'.

Bahder Mansour is uitvoerend secretaris van de Unie van Baptistengemeenten in Israël, een gemeenschap van zestien Arabisch sprekende gemeenten, voornamelijk in Noord-Israël. Hij woont met zijn gezin in Nazareth. Hij probeert het vredestichter zijn in praktijk te brengen door vriendschappen op te bouwen met joden en moslims. Meer informatie over het werk van de Baptisten in Israël kunt u vinden op www.baptist.org.il.

Jongeren krijgen nieuwe kans in **trainingscentrum Caleb**

Niger is één van de armste landen van de wereld. Er zijn veel jongeren die op straat leven. De armoede en de slechte sociale relaties zorgen ervoor dat veel jongeren geen (beroeps)opleiding volgen. Gemiddeld volgen kinderen ongeveer vijf jaar lang een school. 'Centre de formation Caleb (CFC)' geeft jongeren de kans een beroepsopleiding te volgen. Jeannette en Blaise Gaïtou-Baas hebben dit centrum opgezet.

Jeannette en Blaise Gaïtou wonen en werken in de stad Maradi in Niger (Afrika). Zij doen hun werk onder de 'paraplu' van de internationale zendingsbeweging Jeugd met een Opdracht. Jeannette en Blaise zijn ook verbonden aan de Baptistengemeente Rotterdam-Centrum.

Republiek. Na haar terugkeer volgde zij in Oxford (UK) een (doctoraal)studie aan het OCMS (Oxford Centre for Mission studies). Tijdens veldonderzoek voor deze studie heeft zij Blaise Gaïtou ontmoet (hij is afkomstig uit Niger). Zij trouwden in Niger en hebben inmiddels twee kinderen.

Jeannette is bekend als uniezendinge. Zij werd uitgezonden (1994-2000) door de Unie van Baptistengemeenten in Nederland naar de Centraal Afrikaanse

In 2010 startten zij het CFC. Het trainingscentrum voorziet in een vakopleiding voor kansarme jongeren. In eerste instantie is er begonnen met een handwerkoplei-

ding. De duur van deze opleiding is drie jaar. Er werken drie leerkrachten: twee voor het handwerken en één voor de alfabetiseringscursus (want geen van de leerlingen kon lezen of schrijven). Het centrum heeft een christelijk karakter. In Niger is vrijheid van godsdienst, maar zo'n 80% van de bevolking is moslim. De meeste leerlingen die dit centrum bezoeken, hebben een islamitische achtergrond. Er wordt elke dag gestart met een christelijke dagopening. Tijdens de praktijklessen is er de mogelijkheid om Bijbelverhalen te beluisteren in het Hausa (de plaatselijke taal). De leerlingen komen veelal uit de onderste laag van de bevolking en velen van hen hebben sociale problemen. Hierin bieden Blaise en Jeannette ondersteuning.

Bij de start is er een groep van 23 leerlingen begonnen aan de opleiding. Nu (halverwege) hebben twintig studenten het afgelopen jaar met succes afgesloten. Ze bezoeken nog één of twee semesters het trainingscentrum. Hierna volgt

een praktijkjaar, waarin zij stage lopen bij bijvoorbeeld naaiateliers of boetiekjes. Wanneer zij de opleiding uiteindelijk succesvol afsluiten, krijgen zij een (eenvoudige trap-)

naaimachine. Zij kunnen dan hun eigen bedrijfje starten om in hun levensonderhoud te voorzien.

Blaise & Jeannette: "Wij vinden het een groot voorrecht dat we door middel van het CFC kunnen bijdragen aan een stukje opleiding van (op dit moment) een groep meisjes en jonge vrouwen, zodat zij een iets rechtvaardiger plek kunnen vinden in de Nigerese maatschappij. God vraagt dit ook van ons, Hij wil samenlevingen waar rechtvaardigheid heerst. Rechtvaardigheid, bijvoorbeeld, in de verdeling van middelen van bestaan en in relaties. Als christenen zijn we ook geroepen om daaraan te werken."

Het ligt in de planning om Centre Caleb langzaam uit te breiden met andere vakrichtingen. Bijvoorbeeld: timmermansopleiding, opleiding voor automonteur en diverse andere cursussen (computer, landbouw, tuinbouw en veehouderij).

Jeannette en Blaise Gaïtou werken op basis van een supportsysteem. Ze krijgen dus geen salaris. De Baptistengemeente Rotterdam-Centrum is een heel kleine gemeente, daarom zoeken we meer mensen en gemeenten die Jeannette en Blaise willen helpen. Door het lezen van de nieuwsbrieven kunt u op de hoogte blijven van hun werk.

Wilt u meer weten of partner worden? Kijk op de website: www.gaito-fj.net of neem contact op met hun supportteam in Nederland: Support Team Gaïtou, Dordogne 11, 3831 EJ Leusden (info.support@gaito-fj.net).

Wegstreepuzzel Vrouwenwerk

P M A K D N I K R E D E O M G
 E F E I R B S W U E I N L P A
 T R A I N I N G S D A G E N D
 R N E T E O M T N O G O K N S
 I E P G I Z E B N I R E B E D
 A T O A A U V E D G D I J K E
 F A H R N B L O K B E N B E B
 E R S A M E N R M O E U E I E
 T P K D D L E V K A A T L Z G
 N V R O U W E N C O N T A C T
 E C O N F E R E N T I E S I G
 L E W N K R E W N E W U O R V

BEZIG
 BIJBEL
 CONFERENTIES
 DELEN
 GEBEDSDAG
 LENTEFAIR
 MOEDERKINDKAMP
 NBVB
 NIEUWSBRIEF
 NODIG
 ONTMOETEN
 PRATEN

SAMEN
 STEUN
 TAAKVELD
 TRAININGSDAGEN
 UNIE
 VROUWENCONTACT
 VROUWENWERK
 WERKGROEP
 WORKSHOP
 ZENDING
 ZIEKEN

Streep alle woorden weg in de puzzel. De letters die overblijven, vormen de oplossing. Stuur deze voor 31 december 2011 per post of per e-mail naar de redactie met vermelding van uw adresgegevens en de gemeente waar u komt, en maak kans op een boek.

De oplossing van de puzzel in nummer 4 was: 'Blij met de jeugd binnen de gemeente'. Mirre Jansse (7 jaar) uit de baptistengemeente Arnhem-Centrum en zr. A. Jorritsma-Vlieger uit de baptistengemeente Zuidwest Friesland hebben een boek gewonnen.

Inleverdatum puzzel 31 december 2011

Een duurzame en eerlijke Unie

Foto: fairclimate

People, Planet and Profit. Dat zijn de drie P's van de Michacampagne, die gaan over aspecten van je leven waarvoor je verantwoordelijkheid draagt. Hoe ga je om met je medemensen, met de schepping en met je consumptiepatronen en levensstijl?

In 2010 is het Uniebureau in Barneveld begonnen om actief bezig te zijn met de thema's duurzaam en eerlijk. We willen verantwoordelijkheid nemen voor de gevolgen van onze levensstijl en onze omgang met Gods schepping.

Afval scheiden, het gebruiken van gerecycled papier (liefst dubbelzijdig gekopieerd) en het zuinig omgaan met stroom door bijvoorbeeld apparaten niet op de stand-bystand te laten staan, horen daarbij. Meer werknemers laten de auto staan en gaan met het openbaar vervoer. Op het bureau wordt eerlijke koffie en thee gedronken. Dit zijn voorbeelden van een paar simpele maatregelen die we hebben genomen.

Het zijn kleine stappen en daarmee vergeleken, lijken de vraagstukken enorm en complex. Toch geloven we dat het als christen belangrijk is om vanuit eerlijke principes te leven, zorg te dragen voor de schepping en recht te doen aan mensen, dichtbij en ver weg. Gods koninkrijk is een koninkrijk van gerechtigheid en vrede, en dat steeds opnieuw te zoeken hoort bij onze opdracht in de wereld (Mat. 6:33).

Een ander voorbeeld van hoe we met dit

thema aan de slag zijn, is dat we dit jaar zijn begonnen met het ondersteunen van een project in Bangladesh, in een gebied dat regelmatig getroffen wordt door rampen als gevolg van een veranderend klimaat. We helpen onze broers en zussen van de Garo Baptisten met het opbouwen van een programma dat duurzame landbouw mogelijk maakt en bodemosie tegengaat. Op die manier hopen we dat toekomstige rampen minder ernstige gevolgen zullen hebben voor mens en milieu. De inzet voor en het onder de aandacht brengen van duurzaamheid en eerlijkheid zien we als een belangrijke Bijbelse opdracht voor ons als Uniegemeenschap. We hopen daarom van harte dat verschillende gemeenten ook aan de slag gaan met deze thematiek!

Micha 6:8 Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.

Onderdeel van een duurzaam en eerlijk beleid is dat onze activiteiten geen negatieve gevolgen hebben voor mens en milieu. We werken aan de hand van de volgende drie V's:

- Verminderen: Wees zuinig op energie.
- Veranderen: Stap over op duurzame vormen van energie.
- Vergoeden: Ondersteun duurzame projecten in ontwikkelingslanden.

Wilt u weten hoe dit werkt?

Kijk eens op www.fairclimate.nl.

Tips voor uw eigen gemeente:

- Richt een werkgroep 'duurzaam en eerlijk' op in uw kerk.
- Zet zonnepanelen op uw kerkgebouw (www.wijwillenzon.nl/kerken).
- Vraag uw voorganger eens te preken over rentmeesterschap.
- Doe ieder jaar mee met de Micha Zondag en organiseer de Michacursus (www.michacampagne.nl).
- Abonneer u op de nieuwsbrief en wordt supporter van Time to Turn (www.timetoturn.nl).
- Google op 'the story of stuff' en bekijk het filmpje.
- Neem een kijkje op en bouw mee aan www.baptisten.nl/duurzaameneerlijk.

Volg de Unie op Twitter

De Unie is sinds enige tijd ook actief op Twitter. Volg het allerlaatste nieuws dus voortaan via www.twitter.com/baptistennl. U vindt daar ook een lijst van twitterende baptistengemeenten en van twitterende baptisten. Stuur via Twitter een bericht als u daarbij wilt staan!

‘Als je iemand verloren hebt...’

‘Mijn kinderen vinden dat het nu maar eens afgelopen moet zijn met dat rouwen...’

Ieder mens krijgt in zijn of haar leven met verlies te maken, maar ieder mens beleeft het weer op zijn of haar eigen manier. Kort na het overlijden van een dierbare is er vaak nog wel gelegenheid om met vrienden, familie en gemeenteleden te spreken over het gemis en de vele vragen die erbij komen. Maar na enige tijd wordt het stiller.

Bij een groep mensen leeft vaak de behoefte om deze stilte te doorbreken en te kunnen en mogen spreken over wat gekerfd staat in hun hart door te spreken over hun geliefde, te spreken over wat er niet meer is en te spreken over hoe zwaar het leven nu nog steeds kan zijn wanneer je iemand verloren bent van wie je zoveel hield. Ontmoeting met lotgenoten is waardevol en kan tot steun zijn. Dat hebben de deelnemers van de gespreksgroep ‘Als je iemand verloren hebt...’ ook ervaren.

Deze serie gespreksavonden, georganiseerd door de Baptistengemeenten Dordrecht, Pernis, Rotterdam-Centrum en uitvaartondereming Yarden-Verkaik, was speciaal bedoeld voor mensen die iemand in hun nabije omgeving hebben verloren, kort of lang geleden en daarover met elkaar wilden praten in de setting van een veilige christelijke groep, maar ook bemoedigd wilden worden door ontmoeting en delen op christelijke basis. De deelnemers waren afgekomen op de advertenties in kerkbladen en de kranten. Deelname was open voor iedereen.

“Je merkt dat het voor veel mensen een enorme drempel was”, merkt initiatiefnemer en voorganger van de Baptistengemeente Pernis, ds. Wietse van der Hoek op. “Het was in het begin lastig en ook wel vreemd voor mensen om hun verhaal en hun diepste gevoelens op tafel te leggen in een groep vreemde mensen, maar met veel liefde, aandacht en geduld voor elkaar ontstond er snel een veilige sfeer in de groep. We hebben het ook bewust geen cursus genoemd, maar een serie gespreksavonden, want rouwen kun je niet leren, maar moet je doen op je eigen manier!”

De serie bestond uit vier avonden. De eerste drie bijeenkomsten kenden een vast ritme van samen eten, inleiding, koffie drinken en gespreksgroepen. “Het leek een beetje op de Alpha-cursus”, zegt ds. Wietse van der Hoek. “Het samen eten was van wezenlijk belang voor de veiligheid en de openheid binnen de groep.” De vierde avond werd er een indrukwekkend herinneringsconcert in de Grote Kerk van Dordrecht georganiseerd waar de namen van dierbaren werden genoemd, gepaste muziek werd gespeeld en een bemoedigend woord werd gesproken.

Duidelijk werd tijdens deze avonden dat de deelnemers vooral op zoek waren naar begrip en gehoor en niet direct naar antwoorden. “Natuurlijk hebben mensen ook hun vragen; over God, over hun toekomst en ga zo maar door,” vertelt Van der Hoek, “maar de praktijk van het alleen zijn, het alleen eten, het alleen opstaan en met name de omgang met de buitenwereld valt erg zwaar voor deze groep. Als baptistengemeenten in de regio Rotterdam wilden we deze gespreksavonden in eerste instantie houden voor onze eigen gemeenteleden, maar het contact met Yarden-Verkaik zorgde ervoor dat er ook mensen van buiten de gemeenten de gespreksavonden bezochten.”

De basis voor de gespreksavonden is gevonden in een speciale uitgave van het IBB met de gelijknamige titel Als je iemand verloren hebt... geschreven door ds. Peter Smilde, speciaal bedoeld om het geloofsgesprek te voeren rondom verlies en rouw. “En het is goed te merken dat dit hard nodig is binnen de gemeente, maar ook daarbuiten”, geeft Van der Hoek aan. “Er is veel leed. Veel mensen dragen verlies en weten daar moeilijk mee om te gaan en lijden vaak in stilte, terwijl de wereld om hen heen maar doordraait. Bijbelverhalen als van Naomi en Job, maar ook bemoedigingen vanuit het Nieuwe Testament kunnen een gevoel van herkenning, maar ook van kracht en troost geven. Als gemeenten van Jezus Christus ter plaatse is het daarom goed om de heerlijkheid van God te weerspiegelen in levens van mensen die de wereld om hen heen, maar ook soms God niet meer zien zitten. Dan hebben wij een Woord voor de wereld!”

Wilt u meer informatie of wilt u ook een dergelijke serie in uw gemeente opzetten, voel u dan vrij om contact op te nemen met ds. Wietse van der Hoek, voorganger@baptisten-pernis.nl.

kosterpost

Stuk

„We hopen vooral mensen te bereiken die zoekende, teleurgesteld of vervreemd zijn van de kerk.”

De missie van de oprichters van Baptistengemeente Tiel is helder. De hamvraag is alleen: hoe bereiken wij deze mannen en vrouwen? Ook in Amersfoort worstelen wij met die vraag, omdat er niet één (makkelijk) antwoord is. Een groep enthousiastelingen is eind vorig jaar gaan broeden op een concept, dat uiteindelijk als 'Facetime' het levenslicht zag. Wat Facetime is? De gelijknamige site meldt daarover het volgende: 'Een talkshow-achtige kerkdienst met optredens, film, muziek en goede gesprekken. Het is een eigentijdse manier van kerk-zijn in Amersfoort, waarbij we hopen écht contact te hebben met elkaar en met God.'

Na een laagdrempelige kerstdienst (eind vorig jaar) en een naar meer smakende Facetime over 'Soulfood' werd eind oktober het thema 'Stuk' uitgewerkt. Het lijden in deze wereld, want daar ging de dienst over, kwam onder meer aan bod in een korte overdenking, verzorgd door Egbert Oppenhuizen. Hij kwam niet met goedkope oplossingen, vermeed de pasklare, makkelijke antwoorden. „Het is een gegeven dat dingen stuk gaan, dat er lijden is in deze wereld. De grote vraag is: hoe gaan we daarmee om?”

Aan de hand van het Bijbelverhaal van Ruth en Naomi kwam Oppenhuizen met enkele effecten van leed op de proppen, waarvan ik er in dit verband één wil noemen: solidariteit. „Als Ruth vanuit Moab met haar schoonmoeder teruggaat naar Israël, is dat een daad van solidariteit. Zij heeft hetzelfde meegemaakt als haar schoonmoeder, ze zijn beiden weduwe. 'Ik weet hoe je je voelt' kunnen ze tegen elkaar zeggen. Dat scheidt een band. Ook Jezus kan tegen ons zeggen 'Ik weet hoe jij je voelt', omdat Hij gestorven is aan het kruis, het ergste martelwerktuig wat je kunt bedenken. Hij heeft de pijn aan den lijve ervaren.”

Het thema 'Stuk' kwam heel dichtbij in de vorm van gesprekken met drie gemeenteleden. Habtom sprak over zijn gedwongen vlucht vanuit Eritrea naar Nederland (waarbij hij zijn familie moest achterlaten), Matthijs vertelde openhartig over zijn gehandicapte zoon en Jutta maakte duidelijk hoe het is om als 'ongewenst' kind te worden geboren. Het werden geen goedkope getuigenissen met een 'happy end', maar echte verhalen van echte mensen met echte pijn. Verhalen met hoop ook. Habtom voelde tijdens zijn lange vlucht (en ook daarna) de nabijheid van God en Matthijs heeft in de loop der tijd geleerd om verder te kijken dan de vraag: 'Waarom heeft God mijn zoon niet genezen?' En Jutta? Zij vond de liefde bij Jezus die ze van haar ouders niet kreeg.

Niet alles wat in ons leven kapot gaat, kan worden gemaakt. Maar uit alle verhalen sprak hoop. En daar waren we allemaal van onder de indruk.

Stuk voor stuk.

Erik Roest

5 vragen aan...

Adriaan de Zwart

Adriaan de Zwart (27) is lid van de baptistengemeente Arnhem-Zuid. Het afgelopen jaar werkte hij tien maanden voor de stichting ECM in Spanje. In februari hoopt hij weer terug te gaan.

Wat is de ECM?

European Christian Mission is een organisatie die zich tot doel heeft gesteld om het evangelie van Jezus Christus te verspreiden in Europa. Er worden in verschillende landen kerken gesticht, maar de ECM steekt ook veel energie in praktische hulpverlening. Eén van de problemen in Spanje is het drugsgebruik. Daarom heeft ECM daar een drugspreventieorganisatie opgezet, die onder meer een afkickcentrum tot haar beschikking heeft.

Wat heb je de afgelopen periode in Spanje gedaan?

Ik heb tien maanden meegewerkt in die afkickkliniek. Het is een olijvenboerderij, die zoveel mogelijk zelfstandig functioneert. Mijn taak was het ondersteunen van het personeel bij de dagelijkse werkzaamheden. Ik heb veel in de kas en met de olijfbomen gewerkt, maar heb ook veel gesproken met de bewoners; over hun leven, hun verleden en hun problemen. Ik heb geprobeerd om daar het licht van het evangelie op te laten schijnen.

Wat heeft je het meest aangesproken?

Wat me heeft geraakt, is dat grote maatschappelijke problemen niet ver buiten onze leefwereld te vinden zijn. We hoeven als kerk niet naar verre oorden te gaan om nuttig werk te doen.

Waarom ga je terug?

Ik ben heel enthousiast geraakt over het werk in Spanje. Omdat de evangelische beweging daar nog relatief klein is, is er ondersteuning vanuit het buitenland nodig om dit werk in stand te houden. Op deze manier wil ik graag mijn steentje bijdragen.

Wat ga je vanaf februari doen?

Wanneer ik weer in Spanje ben, ga ik drie dagen aan het werk als medewerker in het centrum. Daarnaast ga ik een theologiastudie afronden, zodat ik na een periode van drie jaar eventueel als gemeentestichter aan de slag kan in Spanje.

‘Eén Heer, één geloof, één doop’ – Efeze 4:5

- **Almelo 'De Bron'**
Marc Lijster (26), Jozeph Roozenburg (62) en Leroy Davidis (24)
- **Arnhem-Centrum**
Jorien Ouweneel-Dijkman (33) en Sina Alawi (17)
- **Eindhoven**
Jimmy Plantema (45), Michelle Struik (16), Mieke Verstappen (16) en Wouter Hafkamp (16).
- **Emmen 'De Wegwijzer'**
Wies Beekelaar (44) en Inette Beekelaar (16)
- **Harderwijk**
Rosalie Engelgeer (18), Juliëtte Groeneveld (20) en Jolande Koning (48)
- **Harlingen**
Erik de Jong (24) en Marian Ozinga (22)
- **Hoogeveen 'De Schutse'**
Wim Boer (63) en Bas Verhage (34)
- **Sittard**
Roos Neutelings (51)
- **Velsen/IJmuiden**
Johan Gouda (45), Richard van Dijk (42), Maria van Dijk (40), Laura Remkes-Noortman (35), Matthijs Gouda (18) en Ruben Oostwouder (19)

‘Mijn hart is gerust, o God...’ – Psalm 57:8

- **BR. A. BOS (56)**
2 mei 2011 - Winschoten
- **ZR. ALIDA ELISABETH MANTJE-NIEMIJER (71)**
21 mei 2011 - Velsen/IJmuiden
- **Br. Harm Jelle de Krey (64)**
4 juni 2011 - 'De Bron' Almelo
- **Zr. G.S. de Boer-Zwaan (90)**
12 juni 2011 - Pernis
- **Br. Peter Anthonius Bourgonje (63)**
22 juni 2011 - Velsen/IJmuiden
- **Br. Douwe Doornbos (82)**
28 juni 2011 - 'Het Bakken' Emmen
- **Zr. W. Kuperus-Wijker (84)**
9 juli 2011 - Stadskanaal-Zuid
- **Zr. Stientje de Vries-Springer (89)**
12 juli 2011 - 'Het Bakken' Emmen
- **Zr. Gesina Vriezema-Niks (78)**
13 juli 2011 - Enschede
- **Br. Willem van Klinken (73)**
14 juli 2011 - Nieuw Weerdinge 'De Open Poort'
- **Zr. D. Lohof-Bolsenbroek (74)**
21 juli 2011 - Winschoten
- **Zr. Jentje Schonewille (89)**
27 juli 2011 - 'Beth-El' Hoogeveen
- **Br. Theo Pothof (77)**
27 juli 2011 - 'De Bron' Emmen
- **Zr. Jannie Timmer-Bijl (47)**
1 augustus 2011 - 'De Bron' Emmen
- **Br. J. Mansens (90)**
12 augustus 2011 - 'De Wegwijzer' Emmen
- **Br. Joop Schotanus (79)**
14 augustus 2011 - Veenendaal
Br. Schotanus, oud-zending, ging voor in vele gemeenten. Binnen de Unie was br. Schotanus eindredacteur van De Christen.
- **Zr. T. Mulder-Dreise (70)**
21 augustus 2011 - Winschoten
- **Br. Frits van der Noord (85)**
25 augustus 2011 - Sneek
- **Br. Willem Scheper (73)**
27 augustus 2011 - Stadskanaal-Zuid
- **Zr. Stieneke Pool-Schrik (69)**
30 augustus 2011 - Zwolle
- **Br. Willem Koops (76)**
30 augustus 2011 - Stadskanaal-Zuid
- **Br. Hendrik Leijenaar (89)**
30 augustus 2011 - Harlingen
- **Zr. Johanna Kruit-Vos (79)**
3 september 2011 - Stadskanaal-Zuid
- **Br. Pieter-Gerard Hovingh (87)**
3 september 2011 - 'De Bron' Almelo
- **Zr. Alie de Haan-Bosma (84)**
4 september 2011 - Harderwijk
- **Zr. Annie Schopman (90)**
13 september 2011 - Harderwijk
- **Br. Abraham Vriend (82)**
18 september 2011 - Velsen/IJmuiden
- **Br. Auke Antonides (89)**
19 september 2011 - Workum-Makkum
- **Zr. Corrie van der Noord-Kazemir (85)**
28 september 2011 - Sneek
- **Zr. Annie Meijer-Oostland (89)**
10 oktober 2011 - Hoogezand Beukemastraat
- **Br. Hans Bakker (81)**
10 oktober 2011 - Lelystad
- **Zr. Dirkje van der Wal-Feenstra (78)**
15 oktober 2011 - 'Parkkerk' Leeuwarden
- **Zr. Aafke Aeilkema (63)**
24 oktober 2011 - Harderwijk.
- **Br. Keimpe Corporaal (79)**
24 oktober 2011 - Arnhem-Centrum
Ds. Keimpe Corporaal begon zijn werk als voorganger in 1960 in baptistengemeente Scheveningen. Hier leerde hij zijn vrouw Riet kennen. Samen dienden ze de gemeenten Muntendam, Leeuwarden, Emmen, Sneek en Zwolle.

Door omstandigheden zijn in vorige nummers deze vijf overledenen uit Eindhoven niet vermeld:

Zr. A. v.d. Mijl-Peterson (89)
15 februari 2011

Br. A. Kneppers (66)
18 februari 2011

Zr. M. Savenye (45)
21 februari 2011

Br. K. Brongers (96)
22 februari 2011

Br. W. de Kleijn (86)
16 april 2011

Colofon

Unie van Baptisten gemeenten in Nederland

Hoofdredacteur
Erik van Duyl

Redactie
Erik Roest
en Janna Schmaal

Medewerkers
Corine Meijer
Gerdien Karssen

Fotografie
Dick Vos

Vormgeving & dtp
Jongbloed BV, Heerenveen
Peter J Jansen

Druk
Senefelder Misset Doetinchem

Adres
Raadhuisplein 6-8
3771 ER Barneveld
T 0342 - 71 24 57
E redactie@baptisten.nu
I www.baptisten.nu

Advertenties
MediaResult
Postbus 484
8440 AL HEERENVEEN
T 088-3263300
F 088-3263304
E info@mediareresult.nl

Aanlevering familieberichten
U kunt familieberichten e-mailen naar redactie@baptisten.nu
Sluitingsdatum: Nr. 1 van 2012 - 20 januari 2012

Blinden en slechtzienden
Baptisten.nu wordt ook uitgebracht op daisy-cd-rom en in grootletter. *Informatie en opgave:* Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 31, 3850 AC Ermelo tel. 0341 - 56 54 77

ISSN
1872-5678

Christelijk vakantieplein

de beurs voor
vakantie en recreatie

13 en 14 januari 2012
Jaarbeurs Utrecht
gelijktijdig met De Vakantiebeurs

**Bezoek vele christelijke
vakantie-aanbieders op één beurs!**

- Eigen hal met vele tientallen stands
- Reisorganisaties, hotels, campings, etc.
- Veel landen- en reisrepresentaties
- Extra aandacht voor Israëlreizen
- Speciale reisaanbiedingen
- Persoonlijk reisadvies

informatie en entreebewijs: www.christelijkvakantieplein.nl
inclusief toegang tot De Vakantiebeurs

NEEMA.NL

'Meer dan een aankoop'

Koop al uw boeken, muziek en films
bij de **nieuwe** christelijke webwinkel

De winst gaat naar een
door u gekozen goed doel

WIN!

Blijf op de hoogte van de nieuwste christelijke boeken, muziek en films

Schrijf je nu in voor de NEEMA.NL nieuwsbrief

Actie bij inschrijving: maak dit najaar wekelijks kans op een christelijk DVD-pakket t.w.v. 100 euro! Ontvang bovendien een kortingscode voor gratis verzending in 2011.

Donatus
verzekert vertrouwd

Donatus verzekert kerkgebouwen en alles wat daarbij hoort. Zoals doopvonten, kanselbijbels en orgels. Ook voor vrijwilligers en werkers in kerkelijke dienst hebben we passende verzekeringen. Donatus is een betrokken specialist. Klein genoeg om u persoonlijk van dienst te zijn. Groot genoeg om met een gerust hart uw verzekeringsbelangen aan toe te vertrouwen. Donatus is een onderlinge verzekeringsmaatschappij zonder winstoogmerk. Samen met u zorgen we ervoor dat wat waardevol is, behouden blijft voor onze kinderen en hun kinderen en hun kinderen...

Donatus

www.donatus.nl tel. 073 - 5221700